

[Finn Christensen.]

forsikring imod denne risiko, men her gives der altså i bred almindelighed en mulighed for at forsikre sig mod denne risiko, og jeg finder, at det er en rimelig ordning.

Da lovforslagene, som tidligere nævnt, omfatter hele den erhvervsaktive del af befolkningen, indebærer dette, at også funktionærer og tjenestemænd får ret til dagpenge. Til gengæld vil ordningen virke som en forsikring for arbejdsgiveren, som får ret til den ansattes dagpenge efter 5 ugers sygdom, så længe han yder sygeløn. Jeg vil gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelse i dette spørgsmål, gøre opmærksom på, at der er altså ikke tale om, at funktionærer og tjenestemænd, der allerede er sikret løn under sygdom, oven i denne skal have dagpenge, men det er deres arbejdsgivere, der får en erstatning, der bliver berettiget til at modtage de dagpenge, som de pågældende funktionærer eller tjenestemænd ellers ville være berettiget til. Jeg mener, at dette betyder en øget tryghed i ansættelsen for funktionærer, som i dag ved langvarig sygdom ofte løber en risiko for at blive afskediget og derefter vil være uden nogen form for sikring efter de nugældende regler.

Selvstændige erhvervsdrivende vil automatisk få ret til dagpenge fra kommunen efter en ventetid på 5 uger. De kan dog sikre sig dagpenge fra den første sygedag mod at betale et frivilligt bidrag. Dette er efter min mening en meget vigtig forbedring for denne gruppe, som i dag kun kan opnå dagpenge gennem en frivillig ordning. Der er ingen tvivl om, at denne automatiske ret til at få dagpenge efter 5 ugers sygdom for selvstændige erhvervsdrivende vil være en vældig social forbedring og her igen ikke mindst for de mindre næringsdrivende, for de mindre erhvervsdrivende.

Også medhjælpende hustruer vil automatisk få ret til dagpenge efter 5 ugers sygdom i forhold til den indtægt, som ved mandens skatteberegning anses for indtjent af hustruen.

Endelig kommer ordningen til også at omfatte hjemmearbejdende husmødre og mænd for den sags skyld, selv om jeg ikke her skal bruge udtrykket husmænd. Disse vil gennem en frivillig ordning kunne sikre sig en begrænset dagpengehjælp efter en

ventetid på 1 uge. I virkeligheden er der her tale om, at man fortsætter en ordning, der allerede eksisterer i dag, men at man afskaffer kønsdiskriminationen, om jeg så må sige, med modsat fortegn, idet man giver hjemmearbejdende mænd en mulighed på lige fod med, hvad hjemmearbejdende husmødre tidligere har haft.

Jeg har prøvet på at trække hovedlinjerne op og principperne frem, som ligger til grund for de foreliggende lovforslag. Det er sådan, at der selvfølgelig er en lang række detaljer i et sådan stort lovkompleks, som den begrænsede tid ved første behandling ikke tillader at gå nærmere ind på, men som må tages op under udvalgsarbejdet, men indledningsvis karakteriserede jeg lovforslagene som et af efterkrigstidens største sociale fremskridt, og derfor melder spørgsmålet sig: hvad koster det?

For arbejdsgivernes vedkommende drejer det sig om en nettomerudgift på ca. 100 mill. kr. Kommunernes udbetaling af dagpenge er beregnet til 1.620 mill. kr. om året. De samlede merudgifter i forbindelse med forbedringerne i ydelserne i og efter arbejdsperioden beregnes til i alt ca. 870 mill. kr., forbedringerne i ydelserne, som er forudsat i forbindelse med forhøjelsen af dækningsprocenten fra 80 til 90, og ikke mindst afskaffelsen af karensdagene og de forbedringer i ydelsen, der ligger i at udstrække personkredsen til at omfatte hele den erhvervsaktive del af befolkningen.

Det foreslås, at der til dækning af udgifterne opkræves et bidrag på 1 pct. af skalaindkomsten. Dette bidrag skal afløse ørebidraget for lønmodtagerne på 9½ øre pr. time. Sammen med bidraget for frivilligt forsikrede skønnes dette egetbidrag at indbringe ca. 730 mill. kr. årlig, og da som nævnt bidraget på 1 pct. skal opkræves ikke bare af de lønmodtagere, der i dag giver ørebidrag til dagpengeordningen, men skal omfatte samtlige skatteydere, er det beregnet, at kun ca. 250 mill. kr. af de i alt 730 mill. kr., der vil komme ind ved dette egetbidrag, stammer fra lønmodtagere, fra lønarbejdere i den klassiske forstand.

For det offentlige, der skal dække resten af udgifterne på ca. 890 mill. kr. årlig, bliver der i forhold til den nuværende ordning en merudgift på ca. 200 mill. kr. Herfra